

Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság
Bf.77/2007/7. szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi február hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2007. évi április hó 6. napján kihirdetett 5.B.1042/2006/7. számú **ítéletét megváltoztatja**, a börtönbüntetés tartamát 2 /kettő/ év 4 /négy/ hónapra **felemeli**.

A megsemmisíteni rendelt törölköző lefoglalását megszünteti, mellőzve az elkobzásra vonatkozó rendelkezést.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Veszprém Megyei Bíróság 5.B.1042/2006/7. számú ítéletében bűnösnek mondta ki vádlottat 1 rb emberölés büntettének kísérletében. Ezért 1 év 6 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítást alkalmazott, határozott a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása végett, míg a vádlott és a védő enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

Másodfokon a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.178/2007/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, és annak iránya szerint indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent a főügyészség képviselője és a védő, akik fellebbezéseiket fenntartották. A fellebbviteli főügyészség képviselője kifejtette, hogy az enyhítő körülmények nyomatékát túlértékelve eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki a megyei bíróság, ezért a jelentős időmúlás ellenére is fenntartotta indítványát a büntetés súlyosítása érdekében. A védő perbeszédében az ügyészi indítvány elutasítását kérte, mivel 5 év telt el a cselekmény elkövetése óta, egyszeri botlás volt, a büntetőeljárás is elérte célját, védence azóta nem követett el bűncselekményt. Hangsúlyozta az enyhítő körülményeket, és kérte, hogy amennyiben az ítélőtábla lehetségesnek látja, úgy a büntetést enyhítse.

Az ítélőtábla a Be. 348.§ (1) bekezdés szerinti felülbírálat során a súlyosításra irányuló fellebbezést alaposnak találta a főbüntetés tekintetében.

Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályainak megtartásával folytatta le az eljárást. Az ügy megítélése szempontjából releváns bizonyítékokat beszerezte, és az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges kérdéseket tisztázta. A feltárt bizonyítékokat hiánytalanul az értékelése körébe vonta, a peradatok mérlegelése alapján megállapított tények megfelelnek az elfogadott bizonyítékok tartalmának. A tényállás teljes mértékben megalapozott, így a másodfokú bíróság arra alapíthatta határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

A vádlott több vallomást tett, a megyei bíróság a vádlotti előadások változását követte és végigvezette. A sértett nyomozati vallomása volt felhasználható az eljárásban, amely egyértelmű és következetes volt a történetek, a vádlott cselekvősege kapcsán. **tanú 1** kívülálló és érdektelen tanú megjelenése vetett véget a bántalmazásnak. A tanú beszámolt az általa látottakról, mit tapasztalt a sértett fizikai állapotáról, hogy nézett ki, miként vette a levegőt. Ez megfelel a sértetti előadásnak. A sértettet másnap kihallgató rendőrök szintén észlelték **sértetten** a különböző sérüléseket. A vádlott tagadásával szemben - aki csak a bántalmazást ismerte el, a fojtogatást és a fenyegetést nem - tehát az említett bizonyítékok egy irányba mutatnak, egymást erősítik és kiegészítik. A szakértői vélemény ugyancsak teljes mértékben igazolta a személyi bizonyítékokból levonható következtetéseket. A megyei bíróság az adott bizonyítékokat egyenként és együttesen is vizsgálta, megállapításai, következtetései a pontosan megjelölt adatokon nyugszanak, az értékelése teljes körű. Logikusan megindokolta, hogy a vádlott terhére szóló bizonyítékok miként illeszkednek egymáshoz. A vádlott nem csak bántalmazta, megütötte a sértettet, hanem megragadta a nyakát, rátérdelt, arcára párnát szorítva fojtogatta. A bántalmazáson túl tehát a fulladásos halál is bekövetkezhett volna.

Ekként a vádlott bűnösségére vont következtetés törvényes, cselekményének minősítése helytálló.

A jogi indokolás helyénvaló, a megyei bíróság által kifejtetteket az ítélet tábla osztotta. A tényállásból és az azt alátámasztó bizonyítékokból megállapítható, hogy a legsúlyosabb élet elleni bűncselekmény kísérletéről van szó. A vádlott ittas állapotban hazaérve agresszíven lépett fel akkori élettársával szemben, rátámadt, bántalmazta, ágyra lökte és párnával fojtogatta. Az, hogy a halálos eredmény nem következett be, a harmadik személy beavatkozásán múlt. Figyelemmel az elsőfokú bíróság által felhívott 15. számú irányelvben megjelölt szempontokra, az objektív és szubjektív elemek vizsgálatával - elkövetési mód, a tettekben megnyilvánuló, illetve a verbális közeg, az elhangzott fenyegetések - arra vonható következtetés, hogy a vádlott tudata, eshetőleges szándéka a halálos eredmény reális lehetőségét átfogta.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket feltárta, de azok értékelésével, az enyhítő körülményeknek eltúlzott jelentőséget tulajdonítva, tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a kísérleti szakban maradt cselekménynél a kétfokú enyhítés alkalmazható. A hasonló jellegű élet elleni bűncselekmények elszaporodott volta, a cselekmény jelentős tárgyi súlya, az elkövetési mód súlyosabb megítélése, hiszen más személy fellépésének köszönhető, hogy nem befejezett a cselekmény, az időmúlás mellett rögzített további enyhítő körülmények sem teszik lehetővé ezt az ítélet tábla álláspontja szerint. A kísérlethez kapcsolódó enyhítő körülmények vádlott esetében nem vezethetnek a kétfokú enyhítés alkalmazására, mivel alapvetően irányadó a 87.§ (1) bekezdésében meghatározó általános szabály és egyfokú enyhítéssel kiszabható büntetés a megfelelő - szükséges és egyben elégséges - a büntetés céljának az eléréséhez. Adott esetben nem indokolt a 87.§ (2) bekezdés b./ pontban írt enyhítő rendelkezés kimerítő igénybevétele sem. Ezért valamennyi enyhítő és súlyosító körülmény figyelembe vételével az elsőfokú bíróság által alkalmazott törvénysértően enyhe főbüntetést - az ügyészi fellebbezést ebben a körben alaposnak találva - 2 év 4 hónap börtönbüntetésre súlyosította a másodfokú bíróság. A mellékbüntetés tartama az új főbüntetéshez képest nem tekinthető aránytalannak, ezért annak mértékét a változás nem érintette.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek. A megyei bíróság rendelkezett a bűnjelről, a Be. 155.§ (1), (8) bekezdés felhívása pontos, ezért nyilvánvaló elírás a rendelkező részben és az indokolásban a törölköző elkobzása. A megsemmisíteni rendelt dolog lefoglalásának megszüntetése a helyes szóhasználat.

Fentiekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.(1) bekezdése szerint részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Győr, 2009. február hó 3.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Veszprém Megyei Bíróság 5.B.1042/2006/7. számú ítélete meg nem változtatott részében 2009. február 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2009. február hó 3.

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó